

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2002-2003

12 juni 2003

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GELIJKE KANSEN

Interpellatie van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen tot mevrouw Adelheid Byttebier, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over het uitvoeren van engagementen die de minister bevoegd voor Welzijn is aangegaan naar aanleiding van het inburgeringsdecreet
Met redenen omklede motie

Interpellatie van de heer Filip Dewinter tot mevrouw Adelheid Byttebier, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de stand van zaken betreffende de mogelijke vestiging van een halfopen instelling voor delinquente jongeren in Ekeren-Donk
Met redenen omklede moties

Vraag om uitleg van de heer Pieter Huybrechts tot mevrouw Adelheid Byttebier, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de toegankelijkheid van wandelpaden

Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen

Donderdag 12 juni 2003

VOORZITTER : De heer Koen Helsen

– *De interpellatie wordt gehouden om 14.45 uur.*

Interpellatie van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen tot mevrouw Adelheid Byttebier, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over het uitvoeren van engagementen die de minister bevoegd voor Welzijn is aangegaan naar aanleiding van het inburgeringsdecreet

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van mevrouw Van Cleuvenbergen tot mevrouw Byttebier, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over het uitvoeren van engagementen die de minister bevoegd voor Welzijn is aangegaan naar aanleiding van het inburgeringsdecreet.

Mevrouw Van Cleuvenbergen heeft het woord.

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, ik heb mijn vraag gericht tot de minister van Welzijn. Het is bijzonder moeilijk een nieuwe minister te confronteren met uitspraken van de voormalige minister, maar vermits het inburgeringsdecreet en het beleid op dit vlak zijn goedgekeurd door de hele Vlaamse regering, meen ik dat haar uitspraken nog steeds gelden.

Op 12 februari 2003 werd het inburgeringsdecreet in het Vlaams Parlement besproken en goedgekeurd. Ik heb toen gezegd dat het het decreet van de vraagtekens was. Ondertitel van mijn inleiding was 'Er zijn geen zekerheden meer.' Allicht kreeg dit decreet, dat al vier jaar was aangekondigd, enorm veel aandacht van de Vlaamse regering, en ook in de commissie hebben we aan geen enkel decreet zoveel aandacht besteed als aan dit. Tegelijk heeft geen enkel decreet inhoudelijk zoveel vragen opgeroepen als dit.

Het concept dat nog tot oktober wordt gehanteerd, is dat van de inburgeringstrajecten. Die steunen op het strategisch plan voor de minderheden uit 1996, op de stimuli uit de SIF-middelen en op de grotere stijging van de middelen voor Nederlands tweede taal na een motie van de toenmalige CVP-SP-meerderheid. In het decreet op de etnisch-culturele minderheden was voor het eerst sprake van een onthaalbeleid en werd de grondslag gelegd voor de inburgeringstrajecten. Op de begroting van 1999 werd voor het eerst in middelen daarvoor voorzien.

Tijdens deze regeerperiode werden gelukkig de middelen voor de uitvoering van het decreet van 1998 fors verhoogd. Sinds de inwerkingtreding van het decreet waren de onthaaltrajecten echter gesplitst in primaire en secundaire trajecten. Ze waren niet meer toegankelijk voor iedereen, zodat er voor oudkomers geen regeling meer was. De onthaaltrajecten van toen werden plots inburgeringstrajecten genoemd. Ik blijf er nog steeds bij dat dat in dubbele zin een foute term is. Nieuwkomers krijgen onterecht de indruk dat ze na het afleggen van het traject ingeburgerd zijn, en de Vlamingen denken onterecht dat alle problemen achter de rug zijn aangezien de nieuwkomers een aanbod hebben gekregen.

Een van de essentiële aspecten van het decreet van 19 februari 2003 was dat het volgen van een inburgeringstraject verplicht werd voor nieuwkomers, mits een aantal uitzonderingen, op te nemen in de uitvoeringsbesluiten. Wie de verplichting niet nakomt, riskeert strafrechtelijke vervolging. Nieuwkomers die over financiële middelen beschikken, kan worden opgelegd het traject zelf te betalen. Niet de gemeenten, zoals tot nu toe het geval was, maar het onthaalbureau sluit inburgeringscontracten af met nieuwkomers, en reikt na afloop van het primaire traject van 120, of ten hoogste 180 uren, een inburgeringsattest uit. Ten slotte behoren ook niet-begeleide minderjarigen tot de doelgroep.

Van Cleuvenbergen

Intussen neemt de kritiek op de uitvoering van het decreet toe. Het Vlaams Minderhedencentrum beaamt in zijn kritiek in feite wat ik destijds in de plenaire vergadering heb gezegd. We hadden toen vragen bij de doelgroepen, want voor wie geldt de verplichting? We zeiden dat het aanbod ontoereikend was, en dat er onvoldoende middelen waren om te doen wat men theoretisch wilde doen.

Ik citeer uit de Handelingen plenaire vergadering 37 van dit zittingsjaar. De minister antwoordde op mijn vragen: 'We zullen inventariseren welke internationale verdragen in aanmerkingen komen. De Vlaamse regering zal de situatie inventariseren'. Dit slaat op de verplichte doelgroep. 'Volgende maand zal iedereen deze lijst ontvangen.' Dat was februari 2003, intussen zijn we heel wat later.

Op bladzijde 27 van dezelfde Handelingen zegt de minister: 'Het is ongelooflijk ambitieus omdat het decreet elke nieuwkomer binnen het jaar een primair inburgeringstraject wil aanbieden.' Op bladzijde 28 staat er over de oudkomers: 'Ook daar rest ons nog een enorme opdracht. De middelen die er voor oudkomers zijn, mogen niet verschuiven naar nieuwkomers.'

Op bladzijde 29 lees ik: 'Dit behelst een verplichte inburgering voor alle nieuwkomers, met de garantie dat ze binnen een jaar na het begin ook een traject Nederlandse tweede taal, maatschappelijke oriëntering, en een toeleiding tot levensloopbaan aangeboden krijgen.' En op dezelfde bladzijde: 'Vandaag hebben we een precies beeld van het aantal trajecten dat we nodig hebben, van de manier waarop we die trajecten zullen opzetten, en wat ons dat in grote lijnen zal kosten.'

Op bladzijde 30 staat er: 'Nog voor de krokusvakantie zal een nota over de organisatie van onthaalbureaus, criteria voor schaalgrootte en rechtspersoonlijkheid worden voorgelegd.' En verder: 'Over de afbakening van de doelgroep, dus de bepaling voor wie het verplicht is en voor wie niet, voor wie het gratis is en wie moet betalen, wordt in april 2003 een voorstel aan de Vlaamse regering voorgelegd.' Nog verder op die bladzijde: 'De afsprakennota tussen de onthaalbureaus, het onderwijs, de tewerkstellingssector, de VDAB en de huzen van het Nederlands zal klaar zijn in mei 2003.'

Op bladzijde 29 zegt de minister dat ik haar om de drie maanden mag interpellieren over de stand van zaken. Mijn interpellatie dateert inderdaad van de maand mei, en ik houd me aan die datum.

Dit zijn niet de enige problemen. Om het engagement na te komen het inburgeringsdecreet volgens het nieuwe concept te doen ingaan op 1 september, zijn er nog heel wat zaken nodig. In de eerste plaats moet er duidelijkheid zijn voor de onthaalbureaus. Tot nu toe hebben de onthaalbureaus vaak onthaaltrajecten opgezet met heel veel engagement van vrijwilligers, deels betaald door de Vlaamse overheid, maar voor een groot deel betaald met middelen van verschillende gemeenten, waaronder ook SIF-middelen.

Volgens mijn berekeningen is ongeveer een vierde van de nu lopende trajecten niet betaald door de Vlaamse overheid, maar door de onthaalbureaus. Dat betekent dat, als we na het wegvallen van de SIF-middelen het aanbod op peil willen houden, Vlaanderen zal moeten voorzien in trajecten voor ten minste een vierde meer, dat zijn ongeveer een duizendtal personen. De doelgroep die tot nu toe in de cijfers is opgenomen, is dan nog beperkt. Daar zitten nog niet de arbeidsmigranten in, de geregulariseerden of de minderjarige nieuwkomers.

Mevrouw de minister, concreet hebben we vragen bij de afbakening van de doelgroepen, al dan niet verplicht of zelf te betalen. We stellen ons ook vragen bij de inventarisatie van de internationale verdragen. We stellen ons vragen omtrent de onthaalbureaus, die nog altijd geen concrete informatie hebben, noch over schaalvergroting, noch over de vernieuwde trajecten. We stellen ons vragen bij de nota over de organisatie van alles, die zou worden voorgelegd en zou worden bekendgemaakt aan de onthaalbureaus.

De onthaalbureaus moeten nu de contracten afsluiten, niet de gemeenten. Maar ze moeten eerst erkend worden, en daar is een erkenningsdossier voor nodig. Voor de erkenningsdossiers zijn er samenwerkingsovereenkomsten met de gemeentebesturen nodig. Concreet moet dit ten laatste in oktober in de gemeenteraden kunnen worden goedgekeurd. Eigenlijk is dat te laat om op 1 november van start te kunnen gaan. Het werkt dus niet.

Er moeten nieuwe afspraken worden gemaakt met de aanbieders van Nederlands tweede taal en de VDAB, die in nieuwe overeenkomsten moeten worden opgenomen. Er moet nog worden geregeld wat er op provinciaal niveau en wat op het niveau van de vestigingsplaatsen wordt geregeld. Er moet een goedkeuring komen van het erkenningsdossier. Dan pas kan er personeel worden aangenomen. Afgaand op mijn informatie, ziet het eruit als een ramp.

Van Cleuvenbergen

Over de uitvoeringsbesluiten zou er in juni, dat alweer halverwege is, een dossier worden voorgelegd aan de Vlaamse regering. We weten niet op welke basis nieuwkomers worden geselecteerd, en we weten dus evenmin waar de middelen naartoe zullen gaan. Vroeger werd gezegd dat het alleen voor de verplichte doelgroep is. Daar lossen we echter het maatschappelijk probleem niet mee op. Dat vind ik eigenlijk een groot probleem.

Wat de middelen betreft, zijn er de inburgeringsmiddelen voor Welzijn, de VDAB-middelen – minister Landuyt zou 60 miljoen euro nodig hebben waarin niet is voorzien in de begroting -, en de middelen Nederlands tweede taal die niet zijn verhoogd. Alleen in de begroting Onderwijs is voorzien in een stijging van de middelen voor het onthaalonderwijs basisonderwijs.

Verder is er nog helemaal geen zekerheid over wat er zal gebeuren met de minderjarige nieuwkomers, over hoeveel mensen het gaat, wie zal instaan voor de begeleiding, hoe de overdracht naar de CLB's zal verlopen, enzovoort.

Mevrouw de minister, ik wil u dan ook ondervragen over de inhoud, de uitvoering, de concrete timing en de engagementen die zijn gemaakt in de commissie en in de plenaire vergadering bij de goedkeuring en uitvoering van het inburgeringsdecreet.

De voorzitter : Mevrouw Van Den Heuvel heeft het woord.

Mevrouw Ria Van Den Heuvel : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, de interpellatie van mevrouw Van Cleuvenbergen lijkt me een goede manier om te weten te komen hoever het staat met de uitvoering van het inburgeringsdecreet.

Mevrouw de minister, het lijkt me ook goed dat u een aantal antwoorden formuleert op de brief van het Vlaams Minderhedencentrum, die aan alle commissieleden is bezorgd. Ik reken erop dat u op alle vragen een afdoend antwoord kunt geven.

Alle fracties beschouwen het inburgeringsdecreet als een belangrijk decreet, het moet dan ook op een goede manier kunnen worden uitgevoerd. Hoever staat het met de uitvoering ervan ?

De voorzitter : Minister Byttebier heeft het woord.

Minister Adelheid Byttebier : Mijnheer de voorzitter, collega's, op sommige vragen kan ik een heel concreet antwoord geven, voor andere vragen wacht ik nog op gegevens.

Mevrouw Van Cleuvenbergen, ik verwijs dan naar uw eerste vraag over de verplichting bij nieuwkomers. Het klopt dat minister Vogels enkele maanden geleden heeft gezegd dat we zullen inventariseren welke internationale verdragen in aanmerking komen. We hebben die inventarisatie nog niet ontvangen. Onderzoekers van de universiteit van Antwerpen gaan na welke gevolgen bepaalde internationale verdragen hebben. Het is niet zo evident om aan dat lijstje van internationale verdragen te geraken, want we komen dan in een kluwen van juridische vragen terecht.

De onderzoekers hebben ons voorlopig meegedeeld dat er internationale verdragen zijn die verhinderen dat bepaalde nieuwkomers kunnen worden verplicht tot het volgen van een inburgeringstraject. Die inburgeringstrajecten zijn zeer divers en hebben soms een impact op elkaar. Het onderzoek gaat onder meer over de draagwijdte van associatieverdragen tussen de EU en derde landen, en over categorieën van personen, gelijkgesteld met EU-burgers. Over enkele weken moet dat onderzoek afgerond zijn. We verwachten hierover meer duidelijkheid tijdens de volgende weken. Dat verklaart waarom we nog niet in alle duidelijkheid kunnen duiden wie verplicht is om een inburgeringsprogramma te volgen en wie niet.

Een andere terechte bezorgdheid betreft de organisatie van de onthaalbureaus. De nota over de organisatie van de onthaalbureaus is goedgekeurd door de Vlaamse regering op 14 maart 2003. Die krachtlijnennota is ook bezorgd aan het werkveld. De afsprakennota komt er nog zeker voor het reces. Het lijkt ons ook haalbaar om het decreet tegen 1 november in werking te laten treden.

In deze nota staat onder meer dat er één onthaalbureau komt per provincie – dat zijn er dus vijf – plus nog een bijkomend bureau in Antwerpen, Gent en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Er komt dus een schaalvergroting. De vestigingsplaatsen situeren zich minimaal in elke centrumstad. Voorlopig blijven de huidige vestigingsplaatsen behouden, in afwachting van een behoeftedekkend aanbod.

De afbakening van de doelgroep is nog niet voorgelegd aan de Vlaamse regering. We wachten immers nog op het onderzoek in verband met de verplichting tot het volgen van een inburgeringstraject.

Byttebier

ject. Zodra het onderzoek is afgerond, wordt een nota ter goedkeuring voorgelegd aan de Vlaamse regering. Ook dat zou nog voor het reces gebeuren.

Wat de timing betreft, is het de bedoeling dat het decreet op 1 november in werking treedt. De huidige financiering van de onthaalbureaus loopt dan immers af en zij mogen zeker niet in een vacuüm terecht komen. We werken momenteel nog verder aan de voorbereiding van het uitvoeringsbesluit, dat nog voor het zomerreces zal worden voorgelegd aan de Vlaamse regering.

De voorzitter : Mevrouw Van Cleuvenbergen heeft het woord.

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen : Mevrouw de minister, ik vind dat dit antwoord inhoudelijk niet volstaat voor de problemen die zich voordoen in de sector. Er hangt immers veel van af van wie al dan niet als nieuwkomer wordt beschouwd. De onthaalbureaus kunnen niet weten hoeveel middelen ze krijgen als ze niet weten hoeveel nieuwkomers er zijn. En zolang de onthaalbureaus niet weten hoeveel middelen ze krijgen, kunnen ze geen personeel aannemen. Ze kunnen niet weten hoeveel nieuwkomers er zijn zolang het onderzoek niet is afgerond.

We wisten al langer dat het onderzoek niet af zou zijn. We hebben ons daar terecht vragen bij gesteld. We hebben dan ook tegen dit decreet gestemd, want dit is een decreet van 'we willen' maar niet van 'we kunnen'. Over een thema als dit mogen ons inziens alleen zekerheden worden geponeerd, en geen vraagtekens.

Als de overheid bepaalde groepen wil bereiken, is internationale samenwerking van groot belang. Het lijkt me dan ook veel efficiënter dat de regering subsidies geeft aan iedereen die op vrijwillige basis een beroep doet op een inburgeringstraject. We weten nu al dat er wachtlijsten zijn op vrijwillige basis.

Ik verwijs ook naar het advies van de Raad van State bij de bespreking van dit decreet. De Raad van State vond de doelgroepomschrijving te vaag. Voormalig minister Vogels heeft gezegd dit te zullen onderzoeken en hier tegen april uitsluitsel over te geven. In de tijdsspanne van twee weken toen we dat antwoord van de minister hadden en de bespreking werd voortgezet, beschikten we al over een aantal gegevens. Zo wisten we al dat de Turken mogelijk buiten de regeling zouden vallen. In de

studie moet rekening worden gehouden met het feit dat de EU in 2004 uitbreidt. Ik vraag me daarom af over wie we nu spreken. De onthaalbureaus krijgen alleen middelen voor degenen die verplicht worden. Als er per provincie een groep van honderd mensen overblijft, krijgt men geen middelen meer. Ondertussen hebt u het systeem dat ontstaan was op vrijwillig engagement in samenwerking met de gemeenten, gewoon afgebroken omdat de onthaalbureaus de plaats van de gemeenten innemen. Ik heb daar heel wat vragen bij.

Mevrouw de minister, u zegt eigenlijk dat u de kosten niet zult kennen. De voormalige minister-president zei altijd aan het begin van zijn beleidsbrieven in hoeveel middelen werd voorzien. Die cijfers klopten nooit, want hij telde altijd allerlei dingen samen die met migranten te maken hadden, en niet alleen met inburgering. Ik citeer wat hij heeft gezegd naar aanleiding van de begroting 2003 in de Septemberverklaring : 'Ik herhaal dat we op het einde van de regeerperiode het aanbod van geplande inburgeringstrajecten moeten kunnen afstemmen op de vraag. Op dat ogenblik kan inburgering een afdwingbare voorwaarde worden. (...) Tegen het einde van de legislatuur hebben alle nieuwkomers een inburgeringstraject.'

Als dergelijke engagementen in een Septemberverklaring worden gemaakt, moeten die in een budget worden vertaald. Als dat zou zijn gebeurd, dan zouden ten minste bij de begrotingswijziging 2003/2 de middelen aanzienlijk zijn verhoogd, wat aanvankelijk was beloofd.

De onthaalbureaus moeten worden erkend en daarvoor moeten nog heel wat procedures met de gemeenten worden gevolgd. Het is irreëel dat dit allemaal nog kan. U wilt het decreet ingang doen vinden op 1 november 2004 om niet in een vacuüm te treden. Dit decreet is overbodig zolang het niet volledig aan de aanbodzijde kan worden ingevuld. We hebben immers een regeling.

De regering had beter de bestaande regeling nog enkele jaren laten lopen tot ze duidelijkheid had, want dan had ze nooit in een vacuüm terecht kunnen komen. Nu kan dat wel omdat de onthaalbureaus van het oude systeem niet meer zullen worden gesubsidieerd en omdat de nieuwe nog geen subsidies krijgen. Ik kondig daarom een motie aan tegen deze engagementen.

Met redenen omklede motie

De voorzitter : Door mevrouw Van Cleuvenbergen werd tot besluit van deze interpellatie een met re-

Voorzitter

denen omklede motie aangekondigd. Ze moet zijn ingediend uiterlijk om 17 uur op de tweede werkdag volgend op de sluiting van de vergadering.

Het parlement zal zich daarover tijdens een volgende plenaire vergadering moeten uitspreken.

Het incident is gesloten.

Interpellatie van de heer Filip Dewinter tot mevrouw Adelheid Byttebier, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de stand van zaken betreffende de mogelijke vestiging van een halfopen instelling voor delinquente jongeren in Ekeren-Donk

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Dewinter tot mevrouw Byttebier, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de stand van zaken betreffende de mogelijke vestiging van een halfopen instelling voor delinquente jongeren in Ekeren-Donk.

De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter : Mijnheer de voorzitter, mijn felicitaties met uw aanstelling als voorzitter van deze commissie.

Mevrouw de minister, u weet dat uw voorgangster, mevrouw Vogels, eind vorig jaar haar voornemen heeft bekendgemaakt, niet zonder protest overigens, om in Ekeren in de wijk Ekeren-Donk een halfopen centrum voor jonge delinquenten te vestigen. Ik heb de toenmalige minister daar in het verleden al herhaaldelijk over geïnterpelleerd. Ik heb erop gewezen dat de desbetreffende terreinen in Ekeren-Donk allerminst geschikt zijn om er een dergelijke instelling te vestigen.

Om u wat op de hoogte te brengen van het dossier, herhaal ik even dat de instelling terechtkomt in het midden van een woonwijk, met alle veiligheids- en overlastrisico's van dien. Bovendien is deze wijk de afgelopen jaren al vijf keer getroffen door wateroverlast. Naast de fameuze instelling is al een asielcentrum gevestigd. Ondertussen krijgt dezelfde wijk, zoals grote andere delen van Antwerpen en omstreken, ook nog eens af te rekenen met de infrastructuurwerken voor de HST.

Met de komst van die instelling – dat zal Agalev na de verkiezingen nog meer boeien dan ervoor – zal een zeldzaam stuk groen sneuvelen, dat overigens werd opgenomen in het milieubeleidsplan van de stad Antwerpen. Dat plan is totstandgekomen op het moment dat de vorige minister van Welzijn nog schepen voor Milieuzaken was in de stad Antwerpen. Cynischer dan dit kan moeilijk.

Een andere kwestie die in het debat ter sprake kwam, was die van de waterhuishouding in het gebied waar de instelling zou worden gevestigd. De wijk in kwestie wordt regelmatig geteisterd door overlast ten gevolge van hevige regenval. Volgens de plannen van de minister zou de instelling heel wat gebouwen omvatten op een terrein dat nu voornamelijk dient als buffer voor een deel van het overtollige water. Er komen administratieve gebouwen, paviljoenen voor de jongeren, educatieve lokalen, recreatieve lokalen, technische ruimten en een parking. Voor dit alles samen zullen 7.680 vierkante meter bebouwd worden. Kortom, het zijn gronden die geen water meer kunnen absorberen bij zware regenval.

Het is zo goed als zeker dat het volbouwen van het terrein een verhoogd risico op wateroverlast met zich meebrengt. Dat is geen onbekend feit, zelfs niet voor de minister van Welzijn. In het verleden, en ook recent nog, kregen immers verschillende verkavelingsaanvragen voor een grond vlak naast het betrokken terrein, een negatieve beoordeling, precies omwille van de risico's op wateroverlast die een verkaveling met zich zou meebrengen.

Ik herinner ook aan de woorden van de voorzitter van deze commissie, de heer Helsen, die eertijds in de *Gazet van Antwerpen* daarover het volgende zei : 'Sinds september 1998 is Ekeren-Donk al vijfmaal getroffen door ernstige wateroverlast. De gronden waarop de instelling zou worden gebouwd, zijn niet in staat de toevloed aan water te absorberen. Het terrein is als dusdanig zonder bijkomende maatregelen niet geschikt.'

Ik citeer ook de minister van Ruimtelijke Ordening, de heer Van Mechelen, in hetzelfde artikel : 'Als er op de locatie in Ekeren-Donk een probleem van wateroverlast is, komt er geen bouwvergunning. Als dat zo is voor de privé, dan moet dat ook zo zijn voor de overheid.' Ik bevind me dus in zeer goed gezelschap wat mijn argumentatie betreft.

Mevrouw de minister, het Vlaams Parlement had oor voor de problemen die we toen hebben aangekaart. Er is een motie goedgekeurd, waarin stond : 'Er zal aanvullend onderzoek worden verricht be-

Dewinter

treffende de vraag of het gebied, waar de vestiging van een halfopen instelling in Ekeren wordt gepland, gelet op de watergevoeligheid van dat gebied, in aanmerking kan komen voor verdere bebouwing en welke extra maatregelen er eventueel nodig zijn om de gemeenschapsinstelling te kunnen vestigen.' De motie dateert van februari van dit jaar.

Ondertussen is er wel een en ander gebeurd – niet bij de Vlaamse regering, want die had het te druk met het wisselen van ministers. De Ekerse districtsraad daarentegen heeft een hydrologische studie voor de wijk Ekeren-Donk laten uitvoeren door het ingenieurs- en expertisebureau Thomas. Wees gerust, het is geen familie van de voorzitter van de Ekerse districtsraad, maar een onafhankelijk bureau. Dat komt tot een aantal heel duidelijke conclusies die half april bekendgemaakt werden. Ik neem aan dat u de studie hebt en ook kent.

Ik wil een vijftal conclusies van deze studie aan de commissie meedelen. Ten eerste : 'De site waar de inplanting van de gemeenschapsinstelling voor bijzondere jeugdzorg te Ekeren is voorzien, is een belangrijk risicogebied voor overstroming.' Dat wisten we natuurlijk al zonder studie.

De tweede conclusie luidt : 'Inrichting van deze site zal de nodige aandacht vergen opdat er geen versnelde run-off zou gebeuren naar de Laarsebeek en het overstromingsrisico in de hand zou werken'. Ten derde : 'Vanuit bouwtechnisch oogpunt is niet tegen te spreken dat men de nodige voorzieningen kan treffen om de oppervlaktewaters van de hier ter sprake komende percelen te beheersen zodat er geen invloed is op het stroomgebied van de aanpalende beken. Uiteraard zal dit hoge bijkomende kosten met zich meebrengen ten opzichte van de eigenlijke bedoelde bouwkosten. Het is niet tegen te spreken dat de hier ter sprake komende wijk behept is met overstromingsrisico's, welke zich aankondigen in de risicoperiode van één tot tien jaar. Die situatie kan mijns inziens nog geruime tijd (tientallen jaren) aanslepen, gelet op het feit dat er uitermate belangrijke investeringen noodzakelijk zijn om tot een volledige regularisatie van het stroomgebied van de Schijn te komen.'

Laatste conclusie : 'Het hier ter sprake komende perceel zal zich steeds in een risicozone blijven situeren, zij het dat de frequentie van mogelijk overstromingsgevaar zal dalen bij realisatie van de verschillende voorziene ingrepen'. Dergelijke studie blijft natuurlijk academisch.

Mevrouw de minister, ik durf te veronderstellen dat ook uw diensten ondertussen een soortgelijke studie hebben uitgevoerd. De Vlaamse regering is gehouden aan de bepalingen die in de motie van begin dit jaar werden opgelegd. Hoever staat het aanvullend onderzoek ? Hebt u aan de eigen diensten of aan derden de opdracht gegeven om zo'n onderzoek uit te voeren ?

Minister Van Mechelen heeft tijdens de kiescampagne in een plaatselijke krant gezegd : 'Enig risico op wateroverlast betekent geen bouwvergunning'. Ondertussen zijn er nog een aantal andere vaststellingen. Voormalig minister Vogels kondigde in januari aan dat het de bedoeling was om in de helft van 2003 een containerdorp te vestigen op de terreinen in afwachting van de definitieve gebouwen. Hoe zit het daarmee ? Op 12 april verklaarde minister Van Mechelen in de pers dat er nog geen bouwaanvraag was ingediend. Wat is de stand van zaken daaromtrent ? Is dat ondertussen gebeurd ? De eigenaar van de gronden vertelt me dat de ont-eigeningsprocedure werd ingezet, maar dat hij op 15 mei een telefoontje kreeg van de Vlaamse overheid met de mededeling dat de onteigeningsprocedure was stopgezet. Dat werd wel nog niet schriftelijk bevestigd. Klopt dat ? In welke fase van de ont-eigening zijn we ondertussen beland ?

Mevrouw de minister, ik ben benieuwd naar uw antwoord.

De voorzitter : Mevrouw De Schepper heeft het woord.

Mevrouw Claudine De Schepper : Mijnheer de voorzitter, op 27 januari heb ik de motie inzake deze problematiek mee ondertekend. In de motie vraagt het Vlaams Parlement aanvullend onderzoek aan de Vlaamse regering om na te gaan of het gebied in aanmerking kan komen voor verdere bebouwing, gelet op de watergevoeligheid. Ik hoop dat er rekening wordt gehouden met de hydrologische studie die de Ekerse districtsraad liet uitvoeren. De conclusies van die studie zijn overduidelijk. De locatie is een risicogebied voor overstromingen en zal dat altijd blijven. Bouwen wordt er afgeraden. Als er dan toch wordt gebouwd, zal er een hoog prijskaartje aan vasthangen en kan dit als onzorgvuldig bestuur worden beschouwd.

Alhoewel het budget van de minister sinds 1999 gevoelig steeg, besef ik dat er jarenlang onvoldoende werd geïnvesteerd in de gemeenschapsinstellingen. We moeten echt iets doen aan dit probleem en zoeken naar oplossingen. De locatie in Ekeren-Donk lijkt me echter ongeschikt. Heeft voormalig

De Schepper

minister Vogels alternatieven voor de inplanting van dit centrum bestudeerd? Zo ja, werden de voor- en nadelen daarvan reeds afgewogen?

De voorzitter : Minister Byttebier heeft het woord.

Minister Adelheid Byttebier : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, ik begrijp uit de vragen dat de grootste bekommernis de wateroverlast is. Ik ben blij dat niet in vraag wordt gesteld of gemeenschapsinstellingen nodig zijn. Ik heb de tekst van de motie van 27 januari 2003 over het probleem van de waterhuishouding bij. Er is ondertussen een en ander gebeurd, in tegenstelling tot wat sommigen denken.

We hebben informatie ingewonnen bij de burgemeester van Antwerpen en bij de minister van Leefmilieu. De burgemeester bevestigde me half februari het volgende : 'Voor de beveiliging van de omgeving kan worden gesteld dat het risico inderdaad stijgt als de bebouwde oppervlakte vergroot. Hiertegen kan men zich wapenen door het aanleggen van bufferbekkens met voldoende capaciteit binnen het terrein van de instelling of op het dak van de gebouwen'. De heer Dewinter citeerde daarnet uit de hydrologische studie en had het over de 'hoge bijkomende kost'. In mijn advies, dat toch net hetzelfde moet zijn, staat gewoon 'een bijkomende kost'.

De burgemeester gaat verder : 'Er bestaan genoeg technische oplossingen om dit uit te voeren. Rekening houdend met beide voorvermelde beveiligingen is de situatie na inplanting van de nieuwe gebouwen zeker niet slechter dan in de huidige toestand'. Het is een feit dat de waterhuishouding in dat gebied een belangrijk aandachtspunt is. Los van het al dan niet bouwen van de instelling, wordt daaraan gewerkt. Ik ga verder : 'Wat de stedenbouwkundige vergunning betreft, denken we dat het uitvoeren van voorvermelde beveiligingen als eis in de vergunning kan worden opgenomen. Dan is er volgens ons geen bezwaar om de vergunning af te leveren.'

Dit is het eerste antwoord dat we kregen van de stad Antwerpen. Het tweede antwoord komt van de minister van Leefmilieu en Landbouw, is gebaseerd op een diepgaand onderzoek en stelt : 'Als voorlopige conclusie meen ik te mogen stellen dat de maatregelen die momenteel worden genomen aan de Grote Schijn ter beveiliging van de meermaals door wateroverlast getroffen wijken te Merksem en Ekeren en de door de provincie ge-

plande buffercapaciteit, zullen bijdragen tot de beveiliging van de terreinen waarop de gemeenschapsinstelling wordt gepland, en dat de bouw ervan weinig invloed zal hebben op de wateroverlast elders in Ekeren, voorzover bij het concept maximaal wordt rekening gehouden met milderende maatregelen.'

De twee adviezen bevestigen elkaar. In dat gebied moet elke maatregel de factor waterhuishouding in rekening brengen. Het aantal vierkante meter van het terrein dat wordt bebouwd, betekent zoveel vierkante meter beton. Bij de bouw kan echter ook worden gekozen voor waterdoorlatende gronden. Er zijn technische oplossingen mogelijk. In de streek zijn al twee initiatieven opgestart, namelijk de Grote Schijn en de buffercapaciteit van de provincie.

We moeten geen extra onrust zaaien over de waterhuishouding naar aanleiding van de bouw van de gemeenschapsinstelling. Ik heb besloten, met die adviezen in de hand, het dossier ter goedkeuring voor te leggen aan de Vlaamse regering.

Het is belangrijk dat de districtsraad en de buurtbewoners worden geïnformeerd op het moment dat de beslissing valt. Voormalig minister Vogels heeft dat beloofd en we zullen die belofte nakomen. Het onderzoek van de Ekerse districtsraad is niet zo diepgaand gevoerd als dat van de minister van Leefmilieu. Ik betreur dat de Ekerse districtsraad de minister bevoegd voor de gemeenschapsinstelling, niet op de hoogte heeft gebracht. Natuurlijk hebben we via de pers vernomen welke conclusies de districtsraad uit het onderzoek heeft getrokken.

Gemeenschapsinstellingen worden als een belangrijk beleidsinstrument gezien voor de Vlaamse Gemeenschap. We hebben het niet over een jeugdinstelling voor jonge criminelen die de schrik van de hele buurt moeten worden, het gaat om een voorziening voor jongeren die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd. Er zitten ook jongeren die thuis ernstige problemen hebben.

De Vlaamse Gemeenschap moet daarin haar verantwoordelijkheid nemen. Het gaat over een thuis voor 20 jongeren. Er is veel communicatie geweest met de buurtbewoners. Het verblijf en de waterhuishouding zijn beheersbaar. De vraag naar een andere locatie werd nog niet gesteld.

De voorzitter : De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter : Mevrouw de minister, u ontgoochelt mij. Ik had gehoopt dat Agalev na de verkiezingen tot het inzicht zou gekomen zijn dat een dergelijke instelling niet op die plaats kan worden ingeplant, en overigens op geen enkele plaats. In het midden van een woonwijk is zoiets zeker niet nuttig. U volhardt echter in de boosheid.

Mevrouw de minister, u debiteert een aantal technische onvolkomenheden. Het is niet omdat de Schijns in Antwerpen worden uitgebaggerd, dat de overstromingsproblemen in Ekeren van de baan zijn. In Ekeren wordt de Laarsebeek gedeeltelijk ingekapseld door de HST-werken, terwijl de Schijns grotendeels op het grondgebied van Merksem lopen en daar voor wateroverlast zorgen.

Ik kan niet ontkennen dat er een wisselwerking is tussen beide stromen, maar zeggen dat alle problemen zijn opgelost omdat de Schijns worden uitgebaggerd, is niet helemaal juist. Dat blijkt ook uit de hydrologische studie van ingenieur Thomas.

U zegt dat het allemaal wel zal lukken als u een aantal bijkomende werken uitvoert. U vertelt me niets over de agenda inzake het indienen van bouwvergunningen. U maakt ook niet duidelijk welke werken en welke extra middelen er nodig zijn. Wellicht moet daar een spaarbekken komen, en misschien nog andere ingrepen. Ik weet het niet, en u blijktbaar ook niet. Het lijkt me belangrijk dat er duidelijkheid komt over welke werken er moeten worden uitgevoerd om de wijk te vrijwaren van overstromingen door de bouw van dat centrum. Hoeveel zal dat kosten ? Daar is immers niet in voorzien in het oorspronkelijke budget.

Wat de agenda betreft, stel ik vast dat minister Van Mechelen telkens antwoordt dat hij nog niets ontvangen heeft en dat er dus nog geen bouwvergunning is, zelfs niet voor een containerdorp.

Mevrouw de minister, wat die agenda betreft, weigert u blijkbaar om concrete data te noemen. Toch zou ik die graag van u vernemen. U zegt wel dat we niet geen paniek mogen zaaien, maar uw voorganger heeft gesteld dat er half 2003 in Ekeren een containerpark zou worden gevestigd. Het is nu juni 2003, en de bewoners vragen zich af of dat containerpark er nu al dan niet komt. U hebt daar met geen woord over gerept. Zijn die plannen afgeblazen, of komen die containers er toch nog ? Zo ja, wanneer dan ?

Wanneer zal de bouwvergunning worden ingediend bij minister Van Mechelen ? Hoe zit het met de onteigeningsprocedure ? Klopt het dat die niet

verder wordt uitgevoerd ? Wat de agenda en de concrete data betreft, laat u ons blijkbaar helemaal in het ongewisse. Dat verontrust heel wat buurtbewoners.

Ik wil nog een laatste opmerking maken, mevrouw de minister. U verwijst ook naar de hydrologische studie van de heer Thomas, in opdracht van de Ekerse districtsraad. Daarnaast is er ook de studie van de administratie Landbouw en Leefmilieu van een bevriende voormalige minister, mevrouw Dua. Ik zou die studie graag eens zien, en ik zal die trouwens ook opvragen. Gaat het om een studie die is uitgevoerd door de diensten van de minister zelf, of werd die studie uitgevoerd door een onafhankelijk onderzoeksbureau ? Van wie is die studie in feite afkomstig ? Mogen we die ook inzien ? Ik wil erop aandringen dat de Vlaamse regering een inspanning zou doen om een onafhankelijke studie te laten maken door een onafhankelijk expertisebureau dat in alle neutraliteit kan handelen. Studies bestellen bij een minister van dezelfde kleur is immers vrij gemakkelijk, want dan slaagt men er wellicht altijd in om een positief advies te krijgen.

Ik vind het overigens vreemd dat de minister die bevoegd is om de bouwvergunning af te leveren, namelijk minister Van Mechelen, op geen enkel moment wordt betrokken bij de studie. Nochtans zal hij als bevoegd minister de watertoets, die sinds twee jaar bij elke bouwvergunning moet worden afgeleverd, moeten evalueren en tot uitvoering brengen. Waarom wordt hij niet betrokken bij dit onderzoek ? Waarom moet dat met alle geweld door de administratie Leefmilieu en Landbouw gebeuren ? Waarom gebeurt dat niet door de bevoegde minister ? Leg mij dat eens uit.

Mevrouw de minister, ik heb de indruk dat dit een spelletje politieke 'Prinzipienreitererei' wordt, waarbij mevrouw Vogels en nu ook uzelf koste wat het kost, tegen alles en iedereen in, vasthouden aan die locatie. U weet dat daar problemen zijn die u niet had voorzien. Nu het parlement u daartoe heeft verplicht, bent u misschien wel bereid een aantal infrastructuurwerken te doen om daar eventueel aan tegemoet te komen. Geld is er niet voor, concrete onafhankelijke studies al evenmin. Maar dit moet en zal daar komen, want mevrouw Vogels heeft dat nu eenmaal een aantal maanden geleden beslist.

Een dergelijke instelling is zeker noodzakelijk. Dat ontken ik niet, mevrouw de minister. Net zoals u ben ik vragende partij. Er werd echter op geen enkel ogenblik verder gekeken dan Ekeren-Donk, en er werd niet nagegaan of zo'n instelling niet

Dewinter

beter op een neutrale plaats kan worden gebouwd, waar geen bewoning is, niet in het midden van een woonwijk, en waar de inplanting van een dergelijke site geen wateroverlast tot gevolg kan hebben. Of dit kan, is me nog steeds onduidelijk. Als ik uw antwoord mag geloven, is het u ook nog steeds niet duidelijk.

De voorzitter : Minister Byttebier heeft het woord.

Minister Adelheid Byttebier : Er werd een vraag gesteld naar de bouwaanvraag. Momenteel rijst de vraag of er al dan niet moet worden overgegaan tot de aankoop. In uitvoering van de motie van het Vlaams Parlement hebben we eerst onderzoek verricht naar de haalbaarheid om de instelling daar op te trekken. Ik heb u terzake mijn uitleg gegeven.

U geeft kritiek op het feit dat we de studie hebben gevraagd aan de minister van Leefmilieu. Er stond echter ook in de motie van het Vlaams Parlement dat zij de bevoegde minister was om verdere informatie te verschaffen inzake de waterhuishouding.

U hebt het over immense bijkomende kosten. Ik blijf erbij dat de studie van de minister van Leefmilieu grondiger is dan die van de heer Thomas. Dan denk ik aan het verhaal dat u gaf over het verschil tussen de Laarsebeek en de Grote Schijn. Ik ben zelf niet van het Antwerpse, maar men deelt me mee dat, als de Laarsebeek overstroomt, dat gebeurt omdat de Grote Schijn moet worden uitgebaggerd. Dat zijn allemaal elementen die we terugvinden in de studie van de minister van Leefmilieu en Landbouw, die inderdaad de juiste persoon was om me die studie over te maken.

We hebben die bijkomende kosten niet tot op de euro berekend, maar ze lijken ons beheersbaar, gezien de adviezen om op een dak of op het terrein te voorzien in een buffer. Maar u hebt een punt : als we nog niet aan de aankoop van de grond toe zijn en we dus ook nog de bouwvergunning aanvragen, dan zullen die bijkomende kosten zeker worden berekend. Maar we gaan ervan uit dat die beheersbaar blijven.

Met redenen omklede moties

De voorzitter : Door de heer Dewinter en door mevrouw De Schepper en de heren Daelman en Helsen werden tot besluit van deze interpellatie met redenen omklede moties aangekondigd. Ze moeten zijn ingediend uiterlijk om 17 uur op de tweede werkdag volgend op de sluiting van de vergadering.

Het parlement zal zich daarover tijdens een volgende plenaire vergadering moeten uitspreken.

Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Pieter Huybrechts tot mevrouw Adelheid Byttebier, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de toegankelijkheid van wandelpaden

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Huybrechts tot mevrouw Byttebier, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de toegankelijkheid van wandelpaden

De heer Huybrechts heeft het woord.

De heer Pieter Huybrechts : Mijnheer de voorzitter, geachte leden, mevrouw de minister, dit is een eenvoudige vraag, geen paniek. De vorig jaar in juni opgerichte VZW Stille Paden wil de toegankelijkheid van de groendomeinen voor mensen met een beperkte mobiliteit bevorderen. Zo is Stille Paden vragende partij om onder meer de hoofdpaden breed genoeg te maken, en zo mogelijk verhard. Deze mensen vragen ook ervoor te zorgen dat de bewegwijzering op de goede hoogte staat voor rolstoelgebruikers, en dat er wordt gedacht aan het veiligheidsaspect en aan de bereikbaarheid van bijvoorbeeld picknicktafels. Om dit alles na te gaan, komen ervaringsdeskundigen ter plaatse en keuren ze het domein. Aan de hand van een lijst met criteria stellen ze een niet-bindend adviesdossier op en zorgen ze voor werkingsdocumenten waarin algemene richtlijnen staan. Aan de hand hiervan kan de eigenaar van dat groendomein eventueel de negatieve punten wegwerken.

Mevrouw de minister, kunt u me zeggen welke maatregelen er reeds werden genomen om ervoor te zorgen dat groendomeinen zo goed mogelijk worden aangepast aan de noden van personen met een handicap, slechtzienden en ouderen die moeilijk ter been zijn ? Hebt u reeds initiatieven genomen om de VZW Stille Paden financieel te steunen ? Deze mensen hebben weliswaar in 2003 een startsubsidie gekregen van Gelijke Kansen, naar aanleiding van het Jaar van Personen met een Handicap, maar nu moet deze VZW zich maar zelf behelpen.

De voorzitter : Mevrouw Van Cleuvenbergen heeft het woord.

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, ik wil me inhoudelijk niet aansluiten bij deze vraag, hoewel ik het een zeer belangrijke vraag vind. Ik wil bij het beantwoorden van deze vraag verwijzen naar het probleem van uw bevoegdheid, mevrouw de minister, inzake gewestmateries. We hebben aan de diensten van het Vlaams Parlement gevraagd te onderzoeken in welke mate u, die eigenlijk alleen bevoegd bent voor gemeenschapsmateries binnen Vlaanderen, deze vraag mag beantwoorden. Ik wil dat deels koppelen aan de vraag van deze ochtend. Het gaat me niet om de inhoud, maar om de procedure.

De voorzitter : Minister Byttebier heeft het woord.

Minister Adelheid Byttebier : Mijnheer de voorzitter, mevrouw van Cleuvenbergen, met het begin van mijn antwoord aan de vraagsteller zal ik u reeds kunnen geruststellen. Het is inderdaad zo dat de minister van Welzijn niet bevoegd is voor het toegankelijk maken van groendomeinen. Dat ligt dus niet binnen mijn bevoegdheden. Uit mijn antwoord zal blijken dat mijn departement de VZW Stille Paden heel expliciet ondersteunt onder de noemer van Gelijke Kansen. Vanuit onze bevoegdheden hebben we daar echt wel het maximale gedaan. Hier is er dus geen sprake van een combinatie met gewestbevoegdheden. Ik heb bijvoorbeeld al evenmin bevoegdheid over de gemeenten, terwijl het aan de gemeenten is om de groendomeinen als dusdanig toegankelijk te maken. Zij moeten zelf hun parken toegankelijk maken. Het verheugt ons te merken dat de lokale overheden daar op verschillende plaatsen werk van maken.

De studie van de VZW Stille Paden is daar een heel goede handleiding voor. Voor ons is Stille Paden een VZW die pionierswerk verricht. Ze zijn expert inzake het thema van toegankelijkheid en groen. Ze worden dan ook door ons erkend als een partner om maximaal faciliteiten te geven aan degenen die de toegankelijkheid moeten garanderen. Wat groenvoorzieningen betreft, gaat het dan bijvoorbeeld over de gemeenten. We hebben de VZW financieel ondersteund. In 2002 ging het over een bedrag van 45.000 euro. In 2003 ging het over 20.000 euro, met een overbruggingskrediet en contacten met de provincie Antwerpen en andere provincies om ervoor te zorgen dat die werking gesteund blijft. We vinden die werking immers zeer belangrijk. Het Vlaams Steunpunt Toegankelijkheid, een van de diensten die het Vlaamse gelijkheidsbeleid uitvoeren, ondersteunt de werking

van de VZW Stille Paden. Sedert het einde van vorig jaar worden aan de VZW bovendien vanuit het gelijkekansensbudget projectsubsidies uitbetaald.

Mijn voorgangster heeft reeds duidelijk erkend dat het werk van VZW Stille Paden perfect bij de inhoudelijke doelstellingen van het Vlaams Steunpunt Toegankelijkheid aansluit. Zij heeft de VZW de kans gegeven om haar pionierswerk te verrichten.

De studie en de bundeling van informatie rond toegankelijk groen is effectief erkend als een goed handboek om verbeteringen op het terrein aan te brengen. De studie past tevens binnen het Libretto-plus-project. De doelstelling van dit gelijkheidsproject is het standaardiseren van inventarisaties en van informatie. Dit betekent dat de taken van de VZW zich niet enkel op het domein van de toegankelijkheid situeren. De VZW levert ook zeer goed werk inzake het standaardiseren van informatie.

We zijn zeer verheugd dat VZW Stille Paden erin slaagt het inclusief beleid in de praktijk te brengen en dat andere sectoren, zoals toerisme en leefmilieu, ondertussen interesse in hun werkzaamheden hebben getoond. Eigenlijk brengt VZW Stille Paden de horizontale opdracht van het Steunpunt Toegankelijkheid in de praktijk. Naast organisaties als Natuurpunt Vlaanderen hebben de afdeling Bos en Groen en de VLM soortgelijke projecten in het leven geroepen. We engageren ons om hier in de nabije toekomst nog meer werk van te maken.

Net als mijn voorgangster heb ik VZW Stille Paden zo veel mogelijk ondersteund. Het gaat hier niet enkel om morele ondersteuning. De financiële ondersteuning en de inpassing in het Steunpunt Toegankelijkheid zijn ook zeer belangrijk.

Wat de toegankelijkheid betreft, wil ik de mensen blijven sensibiliseren. Aangezien het de inrichting van het openbaar domein betreft, kan ik zelf geen reglementaire maatregelen treffen. Ik ben er evenwel zeker van dat VZW Stille Paden als belangengroep en als opsteller van studies een rol zal kunnen blijven spelen. Ik zal hun bijdrage in de toekomst met plezier blijven ondersteunen.

De voorzitter : De heer Huybrechts heeft het woord.

De heer Pieter Huybrechts : Ik zou de minister willen bedanken voor haar antwoord. Ze heeft daarnet verklaard dat VZW Stille Paden in 2002 45.000

Huybrechts

euro en in 2000 23.000 euro heeft ontvangen, dat in blijvende financiële ondersteuning is voorzien en dat overbruggingskredieten worden gegeven. Hoewel ik de minister geloof, verklaart de VZW het volgende over de eigen financiële toestand : 'Financieel blijft het moeilijk. Naar aanleiding van het Europees Jaar van Personen met een Handicap hebben we van Gelijke Kansen een startsubsidie gekregen, maar verder is het zoeken naar subsidies en sponsors.'

De voorzitter : Minister Byttebier heeft het woord.

Minister Adelheid Byttebier : Aangezien ik de mensen van VZW Stille Paden persoonlijk ken, kan ik bevestigen dat dit gedeeltelijk klopt. Het gelijkekansenbudget is immers een projectbudget. We beschikken niet over de nodige kanalen om reguliere subsidies uit te keren. Het concept van het gelijkekansenbudget is net het geven van impulsen. Tijdens het eerste werkingsjaar hebben we VZW Stille Paden een belangrijke impuls gegeven. We hebben in financiële ondersteuning voorzien en een belangrijke verbinding met het Steunpunt Toegankelijkheid tot stand gebracht. Via de link met het Steunpunt Toegankelijkheid zouden we deze organisatie eventueel perspectief op een meer reguliere ondersteuning kunnen bieden.

De huidige reglementaire mogelijkheden bieden ons niet de mogelijkheid om een reguliere subsidie toe te kennen. We hebben dit initiatief steeds willen ondersteunen. We hebben onze beperkte mogelijkheden maximaal aangewend om dit innovatief project vanuit het gelijkekansenbudget te ondersteunen. Het gaat hier evenwel om projectsubsidies en niet om een structurele subsidiëring.

We zullen de zoektocht van VZW Stille Paden naar een regulier subsidiekanaal blijven ondersteunen. Het Steunpunt Toegankelijkheid en de provinciale overheden kunnen hierbij een handje helpen. Aangezien we op provinciaal niveau een specifieke rol inzake toegankelijkheid hebben opgenomen, hebben we regelmatig overleg met de betrokken gedeputeerden. Misschien kunnen we via deze weg op termijn iets voor VZW Stille Paden regelen. Onze huidige subsidiemechanismen voorzien momenteel niet in subsidiemogelijkheden voor dergelijke initiatieven.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 15.52 uur.*
